

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 376/10
21.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Власте Јовановић, председника већа, Звездане Лутовац и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари тужиље Д.Р. из З., чији је пуномоћник И.Л., адвокат из З., против туженог Р.И. из З., чији је пуномоћник Р.Б., адвокат из З., ради утврђења права својине по основу стицања у брачној заједници, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж 1203/08 од 10.10.2008. године, у седници одржаној 21.04.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж 1203/08 од 10.10.2008. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Зрењанину Гж 1203/08 од 10.10.2008. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Општинског суда у Зрењанину П бр. 1988/06 од 07.11.2007. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је предложено да се утврди да је тужиља по основу стицања у брачној заједници носилац права својине на $\frac{1}{2}$ дела стана у З., уписан у зкњ. ул. бр. 32668/Е-1 КО З., лист непокретности број 21108 КО З. I В.В., сазидан на кат. парцели број 13116/8, двособан стан површине 52,46 м², а да се тужени обавезе да трпи да се у земљишним и другим јавним књигама као сувласник на $\frac{1}{2}$ дела упише тужиља, као и да се наложи земљишно-књижном одељењу Општинског суда у Зрењанину да укњижи тужиљу у $\frac{1}{2}$ дела на предметној некретности. Тужиља је обавезана да туженом на име трошкова поступка исплати 86.050,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбије као неоснована. Тражио је трошкове одговора на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04), који се примењује на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 111/09 од 29.12.2009. године), јер је ревизија против другостепене одлуке изјављена пре ступања на снагу овог закона, па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су од закључења брака 1991. године до фактичког престанка брачне заједнице 14.12.2004. године, заједно са својим малолетним сином живе у закупљеним становима. Одлуком Комисије за стамбене односе послодавца туженог од 16.09.2004. године, њему је одобрен кредит за куповину стана ради решавања стамбених потреба његовог породичног домаћинства, у висини тржишне вредности, са роком отплате од 20 година, уз обавезу да уплати 10% од вредности стана на име учешћа и у року од 60 дана достави купопродајни уговор. Тужени је уплатио учешће из личних средстава и дана 17.11.2004. године закључио купопродајни уговор о куповини двособног стана у З., за купопродајну цену од 1.928.350,00 динара. Након овере уговора тужени је 18.11.2004. године закључио уговор о кредиту за куповину стана, уз обезбеђење даваоцу ставањем хипотеке на предметном стану. Већ у то време брачни односи странака су били поремећени, да би 14.12.2004. године дошло и до фактичког прекида брачне заједнице исељењем туженог из подстанарског стана, у коме су по договору странака остале све заједнички стечене покретне ствари. До престанка брачне заједнице странака, туженом је од зараде обустављен само део прве рате кредита од 3.601,66 динара, а дана 10.12.2004. године.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев за утврђење сувласничког удела тужиље на

предметном стану по основу стицања у брачној заједници. За своју одлуку дали су разлоге које као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Стан који је један брачни друг купио средствима из кредита, а чији је незнатни део (половину прве рате) отплатио током трајања брачне заједнице, не представља заједничку имовину бивших супружника у смислу члана 181. Породичног закона, већ његову посебну имовину. При том, чињеница да је туженом стамбени кредит одобрен по основу бодовања и осталих чланова домаћинства, не утиче на доношење другачије одлуке, јер се у конкретном случају не ради о бесплатној додели стана на коришћење у својству закупца, већ о стицању по основу купопродаје.

Нетачни су наводи ревизије да је тужиоцу додељен стан на коришћење у складу са правилником предузећа у коме је запослен, а на основу чињенице да је као чланове породичног домаћинства означио тужиљу и малолетног заједничког сина, јер се у конкретном случају не ради о додели стана на коришћење, већ о куповини стана личним средствима.

На основу члана 150. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова насталих давањем одговора на ревизију, налазећи да ти трошкови нису били потребни ради вођења ове парнице.

На основу члана 405 став 1 ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа - судија,

Власта Јовановић, с.р.